

Caja de Ahorros Provincial

DE LA DIPUTACION DE BARCELONA

Realize sus proyectos

Nosotros le ayudaremos

*Créditos. Tipo máximo de interés anual 6 por ciento.
Amortización a medio y largo plazo.*

*Información en la Sucursal de Sta. Eulalia de Ronsana o
en cualquiera de sus oficinas.*

Garatge ELOY

de Pere Font i Juanola

CITROEN

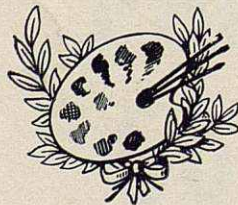
Concesionari per a Granollers i Badalona

GRANOLLERS Telèfon 270 00 72

BADALONA Telèfon 280 25 97

Pintor Industrial

Jaime Iglesias

*Colocación de papeles pintados
rótulos e imitaciones*

Carretera de La Sagrera, s.n.

Santa Eulalia de Ronsana

TANCANT AMB EL FAROL VERMELL

ELS BOLETS

Dijous al migdia. El cotxe del Sagales aparcava i els viatgers coberts de paraigües, carregats de paquets, s'arregleraven per a poder pujar. Va passar un quart i el conductor va engegar l'autobús. Al mateix temps va aparèixer corrent per la cantonada una dona carregada a més no poder i molla de cap a peus. Va pujar al cotxe, es tancaren les portes i el vehicle es posà en marxa.

La senyora, després d'haver pagat, es girà i dirigint-se a una companya, digué bo i eixugant-se una gota d'aigua que li regalimava del nas:

—Ola, Maria! Quina manera de ploure!

I la Maria li contestà:

—Sí, mira, així podem anar a cercar bolets...

Un bon home replicà, treient-se la cigarreta de la boca i deixant anar pel nas una boira de fum:

—Ahir, vaig anar al bosc de casa, i vaig omplir el cistell...

La conversa es va anar allargant fins arribar a l'encreuament de Llíssa. L'home va baixar i les altres dues varen continuar parlant.

En arribar a la «Sala», baixaren una gran quantitat de persones, i les dues dones. Una va estendre el paraigües, i aixoplugant a l'altra, varen marxar.

Havien decidit que el diumenge, si feia bon temps, marxarien a les 7 del matí i anirien al bosc de can Brustenga a cercar bolets.

El diumenge, a les 7, el sol sortia, no hi havia boires, i les dues dones marxaven alegres i satisfetes, amb un cistell i un bastó cadascuna, cap el bosc de can Brustenga. En arribar-hi es van endinsar per entremig de les mates i arbres, i arribaren al sot d'en Pinetó. Fins ara, sols havien collit fredolics, algun pebràs..., també havien fet un salt en veure passar molt arran un conill matiner. Però, ara, ja una d'elles gratant amb el bastó, havia vist un rovelló mullat per la rosada de la nit, i mig cobert per una teranyina; la dona el va collir i el mostrà a la seva companya. Era el primer de l'any. Varen anar passant l'estona, buscant d'un cantó a l'altre, des del sot d'en Pinetó fins a la Rovira, i de la Rovira a la Cremada, i els cistells s'havien omplert en menys de tres hores. Llavors decidiren anar-se'n, discutint sobre el què havien trobat.

I així anaren marxant, una mica depresset, per poder agafar el Sagalés de les 11 que les portaria cap a Missa de dos quarts de dotze.

J. Galobart